

บทที่ 3

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเกษตรกรรายย่อยในการเข้าร่วมโครงการนำร่อง เพื่อพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืนของเกษตรกรรายย่อยในเขตภูมินิเวศน์จະเซ็งเทธา

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ (Questionnaire) ในลักษณะคำถามปลายปิดจำนวน 22 ข้อและแบบสอบถามแบบประเมินค่าจำนวน 20 ข้อ โดยแบบสัมภาษณ์นี้ได้ใช้ในการเก็บข้อมูลในส่วนของ ปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเข้าร่วมโครงการนำร่องฯ ทักษะคิดและความเชื่อมั่นของเกษตรกรรายย่อยทั้ง 2 กลุ่มที่มี ต่อโครงการนำร่องฯ โดยแบ่งการนำเสนอเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ การแจกแจงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย เพื่ออธิบาย

1. ลักษณะทั่วไปของข้อมูล
2. ปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเข้าร่วมโครงการนำร่องฯ ของเกษตรกรรายย่อย
3. ทักษะคิดที่มีต่อโครงการนำร่องฯ ของเกษตรกรรายย่อย
4. ความเชื่อมั่นที่มีต่อโครงการนำร่องฯ ของเกษตรกรรายย่อย

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อเกษตรกร รายย่อยในการเข้าร่วมโครงการนำร่องเพื่อพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืนของเกษตรกรรายย่อยในเขตภูมินิเวศน์ จະเซ็งเทธา โดยใช้สถิติไค - สแควร์ (Chi - square) เพื่อทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปร ตาม โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในการทดสอบสมมติฐานที่ 1 - 7 สำหรับสมมติฐานที่ 8 - 9 แสดงไว้ในภาคผนวก

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา

1. ลักษณะทั่วไปของข้อมูล

ตารางที่ 1 แสดงการกระจายร้อยละของเกษตรกรรายย่อย จำแนกตามภูมิลำเนา ประชากร เศรษฐกิจและสังคม

ภูมิลำเนา	ร้อยละ (จำนวนคน)	
	เกษตรกรที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ	เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ
เพศ		
ชาย	47.1 (198)	58.0 (29)
หญิง	52.9 (222)	42.0 (21)
ช่วงอายุ		
21 – 30 ปี	22.6 (95)	22.0 (11)
31 – 40 ปี	36.2 (152)	60.0 (30)
41 – 50 ปี	16.9 (71)	16.0 (8)
51 – 60 ปีขึ้นไป	24.3 (102)	2.0 (1)
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้รับการศึกษา	6.7 (28)	-
ต่ำกว่าระดับ ป.1	18.6 (78)	20.0 (10)
ระดับ ป.1 – ป.6	38.3 (161)	6.0 (3)
ระดับ ม.1 – ม.3	17.8 (75)	44.0 (22)
ระดับ ม.4 – ม.6 / ปวช.	16.2 (68)	30.0 (15)
ระดับ ปวส./ปริญญาตรี หรือสูงกว่า	2.4 (10)	-

(ต่อ)

ภูมิหลัง	ร้อยละ (จำนวนคน)	
	เกษตรกรที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ	เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ
รายได้ครอบครัวต่อเดือน		
ต่ำกว่า 3,000 บาท	23.2 (97)	-
3,000 – 5,000 บาท	52.5 (221)	-
5,000 – 10,000 บาท	19.3 (81)	-
10,000 – 20,000 บาท	3.8 (16)	34.0 (17)
20,000 บาทขึ้นไป	1.2 (5)	66.0 (33)
ความสัมพันธ์ในครอบครัว		
ปู่ ย่า ตา ยาย	7.6 (32)	-
ลุง ป้า น้า อา	21.9 (92)	8.0 (4)
พ่อ แม่	70.5 (296)	80.0 (40)
ลูกชาย ลูกสาว	-	12.0 (6)
จำนวนสมาชิกในครอบครัว		
จำนวน 1 – 2 คน	15.2 (64)	4.0 (2)
จำนวน 3 – 4 คน	51.9 (218)	58.0 (29)
จำนวน 5 – 6 คน	23.1 (97)	32.0 (16)
จำนวนตั้งแต่ 7 คนขึ้นไป	9.8 (41)	6.0 (3)
รูปแบบการประกอบอาชีพ		
เกษตรกรรม		
ปลูกพืชอย่างเดียว	47.6 (200)	-
เลี้ยงสัตว์อย่างเดียว	9.5 (40)	-
ปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์	42.9 (180)	100.0 (50)
รวม	100.0 (420)	100.0 (50)

จากตารางที่ 1 ในข้อมูลด้านเพศ พบว่า เกษตรกรรายย่อยที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ เป็นเพศชายร้อยละ 47.1 และเป็นเพศหญิงร้อยละ 52.9 สำหรับเกษตรกรรายย่อยที่เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ เป็นเพศชายร้อยละ 58.0 และเพศหญิงร้อยละ 42.0

ในข้อมูลด้านอายุของเกษตรกรรายย่อย พบว่า เกษตรกรรายย่อยที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ อยู่ในช่วงอายุ 31 – 40 ปีมีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.2 ในขณะที่ช่วงอายุ 21 – 30 ปีมีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 22.6

สำหรับเกษตรกรรายย่อยที่เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ อยู่ในช่วงอายุ 31 – 40 ปีมีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.0 ในขณะที่ช่วงอายุ 41 - 50 ปีมีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.0

- ในข้อมูลด้านการศึกษาของเกษตรกรรายย่อยพบว่า เกษตรกรรายย่อยที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ ที่มีระดับการศึกษา ป.1 – ป.6 มีสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.3 ในขณะที่ระดับการศึกษา ปวส. / ปริญญาตรีหรือสูงกว่า มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.4

สำหรับเกษตรกรรายย่อยที่เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ ที่มีระดับการศึกษา ม.1 – ม.3 มีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.0 ในขณะที่ระดับการศึกษา ป. 1 - ป. 6 มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.0

- ในข้อมูลด้านรายได้ของเกษตรกรรายย่อย พบว่า เกษตรกรรายย่อยที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ ที่มีรายได้ในครอบครัวต่อเดือน 3,000 – 5,000 บาท มีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.5 ในขณะที่เกษตรกรรายย่อยที่มีรายได้ 20,000 บาทขึ้นไป มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.2

สำหรับเกษตรกรรายย่อยที่เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ ที่มีรายได้ในครอบครัวต่อเดือน 20,000 บาทขึ้นไปมีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.0 ในขณะที่เกษตรกรรายย่อยที่มีรายได้ในครอบครัวต่อเดือน 10,000 - 20,000 บาทมีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.0

- ในข้อมูลด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว พบว่า เกษตรกรรายย่อยที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ ที่มีสถานภาพเป็นพ่อ แม่ในครอบครัวมีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.5 ในขณะที่เกษตรกรรายย่อยที่มีสถานภาพเป็นปู่ ย่า ตา ยาย มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.6

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเกษตรกรรายย่อยที่เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ ที่มีสถานภาพเป็นพ่อ แม่ ในครอบครัวมีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.0 ในขณะที่เกษตรกรรายย่อยที่มีสถานภาพเป็นลูก ป้า น้า อา มี สัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 8.0

- ในข้อมูลเรื่องจำนวนสมาชิกในครอบครัว พบว่า เกษตรกรรายย่อยที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการนำ ร่องฯ ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 - 4 คนมีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.9 ในขณะที่เกษตรกรรายย่อยที่มี จำนวนสมาชิกในครอบครัวตั้งแต่ 7 คนขึ้นไปมีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.8

สำหรับเกษตรกรรายย่อยที่เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 - 4 คนมี สัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.0 ในขณะที่จำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 - 2 คนมีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 4.0

- ในข้อมูลด้านรูปแบบการประกอบอาชีพเกษตรกร พบว่า เกษตรกรรายย่อยที่ไม่ได้เข้าร่วม โครงการนำร่องฯ ที่มีรูปแบบการประกอบอาชีพทางเกษตรกรรมแบบปลูกพืชอย่างเดียวมีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 47.6 ในขณะที่รูปแบบที่เลี้ยงสัตว์อย่างเดียวมีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.5

สำหรับเกษตรกรรายย่อยที่เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ มีรูปแบบการประกอบอาชีพทางเกษตรกรรม แบบปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ทั้งหมด

ตารางที่ 2 แสดงการกระจายร้อยละของเกษตรกรรายย่อย จำแนกตามแหล่งที่มาของการรู้จักครั้งแรก กับโครงการนำร่องฯ

แหล่งที่มา	ร้อยละ (จำนวนคน)	
	เกษตรกรที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ	เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ
- คนในครอบครัว	7.6 (32)	8.0 (4)
- เพื่อน / เพื่อนบ้าน / คนในชุมชน	18.8 (79)	20.0 (10)
-กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน / นายอำเภอ	45.7 (192)	20.0 (10)
-เจ้าหน้าที่ทางราชการและเจ้าหน้าที่โครงการนำร่องฯ	26.4 (111)	48.0 (24)
-สื่อต่างๆเช่น วิทยุ โทรทัศน์ ใปปลิว ฯลฯ	1.4 (6)	4.0 (2)
รวม	100.0 (420)	100.0 (50)

จากตารางที่ 2 พบว่า เกษตรกรรายย่อยที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ ได้รู้จักโครงการนำร่องฯ เป็นครั้งแรก จาก กำนัน / ผู้ใหญ่บ้าน / นายอำเภอ มีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.7 ในขณะที่รู้จักโครงการนำร่องฯ จากสื่อต่างๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ใปปลิว มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.4

สำหรับเกษตรกรรายย่อยที่เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ ได้รู้จักโครงการนำร่องฯ เป็นครั้งแรก จากจากเจ้าหน้าที่ทางราชการและเจ้าหน้าที่โครงการนำร่องฯ มีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.0 ในขณะที่เกษตรกรรายย่อยที่รู้จักโครงการนำร่องฯ จากสื่อต่างๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ใปปลิว มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.0

ตารางที่ 3 แสดงการกระจายร้อยละของเกษตรกรรายย่อย จำแนกตามการได้รับการสนับสนุนทางการเงิน เพื่อการประกอบเกษตรกรรมแบบยั่งยืน

การได้รับการสนับสนุนทางการเงิน	ร้อยละ (จำนวนคน)	
	เกษตรกรที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ	เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ
โอกาสการได้รับการสนับสนุน		
- เคยได้รับการสนับสนุน	10.5 (44)	100.0 (50)
- ไม่เคยได้รับการสนับสนุน	89.5 (376)	-
แหล่งเงินสนับสนุน		
- แหล่งเงินจากภายในชุมชน	43.2 (19)	78.0 (39)
- แหล่งเงินจากภายนอกชุมชน	56.8 (25)	22.0 (11)
แหล่งเงินในการมีส่วนร่วมครอบครัวในการเข้าร่วมโครงการนำร่องฯ		
- มีส่วนช่วยครอบครัวในการเข้าร่วมโครงการนำร่องฯ	64.5 (271)	80.0 (40)
- ไม่มีส่วนช่วยครอบครัวในการเข้าร่วมโครงการนำร่องฯ	35.5 (149)	20.0 (10)
รวม	100.0 (420)	100.0 (50)

จากตารางที่ 3 พบว่า ในข้อมูลด้านการได้รับการสนับสนุนทางการเงิน เกษตรกรรายย่อยที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ ไม่เคยได้รับการสนับสนุนทางการเงินเพื่อการประกอบเกษตรกรรมแบบยั่งยืน มีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 89.5 ในขณะที่เกษตรกรรายย่อยที่เคยได้รับการสนับสนุนทางการเงินเพื่อการประกอบเกษตรกรรมแบบยั่งยืน มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10.5

สำหรับเกษตรกรรายย่อยที่เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ เคยได้รับการสนับสนุนทางการเงินเพื่อการประกอบเกษตรกรรมแบบยั่งยืนทั้งหมด

-ในข้อมูลด้านแหล่งเงิน พบว่า เกษตรกรรายย่อยที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ ที่ได้รับการสนับสนุนทางการเงินเพื่อการประกอบเกษตรกรรมแบบยั่งยืน จำนวน 44 คน (จากข้อมูลช่วงบน) ได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากภายนอกชุมชน มีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.8 ในขณะที่เกษตรกรรายย่อยที่ได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากแหล่งเงินภายในชุมชน มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.2

สำหรับเกษตรกรรายย่อยที่เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ จำนวน 50 คน ได้รับการสนับสนุนทางการเงินเพื่อการประกอบเกษตรกรรมแบบยั่งยืนจากภายในชุมชน มีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.0 ในขณะที่เกษตรกรรายย่อยที่ได้รับการสนับสนุนทางการเงินเพื่อประกอบเกษตรกรรมยั่งยืนจากภายนอกชุมชนมีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.0

-ในข้อมูลด้านแหล่งเงินมีส่วนช่วยให้ครอบครัวเข้าร่วมโครงการนำร่องฯ พบว่า เกษตรกรรายย่อยที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ มีความคิดเห็นว่าการได้รับการสนับสนุนทางการเงินจะมีส่วนช่วยให้ครอบครัวได้เข้าร่วมโครงการนำร่อง มีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.5 ในขณะที่การสนับสนุนทางการเงินไม่มีส่วนช่วยให้ครอบครัวได้เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.5

สำหรับเกษตรกรรายย่อยที่เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ มีความคิดเห็นว่าการได้รับการสนับสนุนทางการเงินจะมีส่วนช่วยให้ครอบครัวได้เข้าร่วมโครงการนำร่อง มีสัดส่วนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 80.0 ในขณะที่การสนับสนุนทางการเงินไม่มีส่วนช่วยให้ครอบครัวได้เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20.0

ตารางที่ 4 แสดงการกระจายร้อยละของเกษตรกรรายย่อยจำแนกตามการได้เห็นตัวอย่างความสำเร็จ
ของเกษตรกรรวมยั่งยืน

การได้เห็นตัวอย่างความสำเร็จ ของเกษตรกรรวมยั่งยืน	ร้อยละ (จำนวนคน)	
	เกษตรกรที่ไม่ได้เข้าร่วม โครงการ	เกษตรกรที่เข้าร่วม โครงการ
การมีโอกาสได้เห็นตัวอย่าง ความสำเร็จของเกษตรกร ยั่งยืน		
-เคยมีโอกาสได้เห็นตัวอย่าง ความสำเร็จ	44.2 (186)	100.0 (50)
-ไม่เคยมีโอกาสได้เห็นตัวอย่าง ความสำเร็จ	55.8 (234)	-
การมีโอกาสได้เห็นตัวอย่าง มีส่วนช่วยครอบครัวในการ เข้าร่วมโครงการฯ		
- มีส่วนช่วยครอบครัวในการเข้าร่วม โครงการนำร่องฯ	48.1 (202)	100.0 (50)
- ไม่มีส่วนช่วยครอบครัวในการ เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ	51.9 (278)	-
รวม	100.0 (420)	100.0 (50)

จากตารางที่ 4 พบว่า เกษตรกรรายย่อยที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ ไม่เคยมีโอกาส
ได้เห็นตัวอย่างความสำเร็จของเกษตรกรรวมยั่งยืน มีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.8 ในขณะที่เกษตรกรราย
ย่อยเคยมีโอกาสได้เห็นตัวอย่างความสำเร็จของเกษตรกรรวมยั่งยืน มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.2

สำหรับเกษตรกรรายย่อยที่เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ มีโอกาสได้เห็นตัวอย่างความสำเร็จ
ของเกษตรกรรวมยั่งยืนทั้งหมด

ในข้อมูลการมีโอกาสได้เห็นตัวอย่างฯ มีส่วนช่วยครอบครัวในการเข้าร่วมโครงการ
นาร่องฯ พบว่า เกษตรกรรายย่อยที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการนาร่องฯ มีความคิดเห็นว่าการมีโอกาสเห็นตัวอย่าง
ความสำเร็จของเกษตรกรมัยยังยืนไม่มีส่วนช่วยครอบครัวในการเข้าร่วมโครงการนาร่องฯ มีสัดส่วนมากที่สุด คิด
เป็นร้อยละ 51.9 ในขณะที่การมีโอกาสเห็นตัวอย่างความสำเร็จของเกษตรกรมัยยังยืนมีส่วนช่วยครอบครัวในการ
เข้าร่วมโครงการนาร่องฯ มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.1

สำหรับเกษตรกรรายย่อยที่เข้าร่วมโครงการนาร่องฯ มีความคิดเห็นว่าการมีโอกาสเห็น
ตัวอย่างความสำเร็จของเกษตรกรมัยยังยืนมีส่วนช่วยครอบครัวในการเข้าร่วมโครงการนาร่องฯ ทั้งหมด

ตารางที่ 5 แสดงการกระจายร้อยละของเกษตรกรรายย่อย จำแนกตามการทำงานของเจ้าหน้าที่ โครงการนำร่องฯ

การทำงานของเจ้าหน้าที่ โครงการนำร่องฯ	ร้อยละ (จำนวนคน)	
	เกษตรกรที่ไม่ได้เข้าร่วม โครงการ	เกษตรกรที่เข้าร่วม โครงการ
จุดประสงค์หลักในการ ติดต่อสื่อสาร - ทักทายกันตามปกติ - ส่งข่าวสาร ข้อมูล ความรู้ต่างๆ - ชักชวนให้เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ - ค้าขายสินค้า / ประกอบธุรกิจ - ช่วยเหลือหรือแก้ไขปัญหา การเกษตร	14.3 (60) 34.8 (146) 37.6 (158) 11.9 (50) 1.4 (6)	12.0 (6) 44.0 (22) - - 44.0 (22)
การติดต่อสื่อสารของเจ้าหน้าที่มี ส่วนช่วยครอบครัวในการเข้าร่วม โครงการฯ - มีส่วนช่วยครอบครัวในการเข้าร่วม โครงการนำร่องฯ - ไม่มีส่วนช่วยครอบครัวในการเข้า ร่วมโครงการนำร่องฯ	30.0 (126) 70.0 (294)	100.0 (50) -
ความถี่ในการติดต่อสื่อสาร - ความถี่ ทุกวันและ 2 – 3 วัน / ครั้ง และ 1 – 3 สัปดาห์ / ครั้ง - ความถี่ 1 – 3 เดือน / ครั้ง และมากกว่า 2 เดือน / ครั้ง และไม่เคย	10.0 (42) 90.0 (378)	100.0 (50) -
รวม	100.0 (420)	100.0 (50)

จากตารางที่ 5 พบว่า เกษตรกรรายย่อยที่ไม่เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ ได้รับการติดต่อสื่อสารของเจ้าหน้าที่โครงการนำร่องฯ โดยมีจุดประสงค์หลักเพื่อชักชวนเกษตรกรรายย่อยให้เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ มีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.6 ในขณะที่จุดประสงค์หลักของการติดต่อสื่อสารของเจ้าหน้าที่โครงการนำร่องฯ เพื่อช่วยเหลือหรือแก้ไขปัญหาทางเกษตร มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.4

สำหรับเกษตรกรรายย่อยที่เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ ได้รับการติดต่อสื่อสารของเจ้าหน้าที่โครงการนำร่องฯ โดยมีจุดประสงค์หลักเพื่อส่งข่าวสาร ข้อมูล ความรู้ต่างๆ มีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.0 ในขณะที่จุดประสงค์หลักของการติดต่อสื่อสารของเจ้าหน้าที่โครงการนำร่องฯ เพื่อทักทายกันตามปกติ มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.0

- ในข้อมูลด้านการติดต่อสื่อสารของเจ้าหน้าที่มีส่วนช่วยครอบครัวในการเข้าร่วมโครงการฯ พบว่า เกษตรกรรายย่อยที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ มีความคิดเห็นว่าการติดต่อสื่อสารของเจ้าหน้าที่โครงการนำร่องฯ ไม่มีส่วนช่วยครอบครัวในการเข้าร่วมโครงการนำร่องฯ มีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.0 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นว่าการติดต่อสื่อสารของเจ้าหน้าที่โครงการนำร่องฯ มีส่วนช่วยครอบครัวในการเข้าร่วมโครงการนำร่องฯ มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.0

สำหรับเกษตรกรรายย่อยที่เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ มีความคิดเห็นว่าการติดต่อสื่อสารของเจ้าหน้าที่โครงการนำร่องฯ มีส่วนช่วยครอบครัวในการเข้าร่วมโครงการนำร่องฯ ทั้งหมด

- ในข้อมูลด้านความถี่ในการติดต่อสื่อสาร พบว่า เกษตรกรรายย่อยที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ ได้รับการติดต่อสื่อสารจากเจ้าหน้าที่โครงการนำร่องฯ ที่มีความถี่แบบมากกว่า 2 เดือน / ครั้งหรือไม่เคย มีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70 ในขณะที่การได้รับการติดต่อสื่อสารจากเจ้าหน้าที่โครงการนำร่องฯ กับกลุ่มตัวอย่างที่มีความถี่แบบทุกวันและ 2 - 3 วัน / ครั้ง มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.3

สำหรับเกษตรกรรายย่อยที่เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ ได้รับการติดต่อสื่อสารจากเจ้าหน้าที่โครงการนำร่องฯ ที่มีความถี่แบบทุกวันและ 2 - 3 วัน / ครั้ง และแบบ 1 - 3 สัปดาห์ / ครั้ง ทั้งหมด

ตารางที่ 6 แสดงการกระจายร้อยละของเกษตรกรรายย่อย จำแนกตามความคิดเห็นในเรื่องของ
ประโยชน์ของโครงการนำร่องฯ

ประโยชน์ของโครงการนำร่องฯ	ร้อยละ (จำนวนคน)	
	เกษตรกรที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ	เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ
การยอมรับประโยชน์ของโครงการนำร่องฯ		
มีประโยชน์ต่อครอบครัว	28.6 (120)	100.0 (50)
ไม่มีประโยชน์ต่อครอบครัว	71.4 (300)	-
ความคิดเห็นในเรื่องประโยชน์ของโครงการนำร่องฯ		
- ทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น	54.2 (65)	12.0 (6)
- ได้ปล้างหนี้สิน	16.7 (20)	22.0 (11)
- มีเงินออมมากขึ้น	6.7 (8)	14.0 (7)
- ใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์สูงสุด	8.3 (10)	6.0 (3)
- ได้ปรับปรุงสภาพดินและน้ำ	5.0 (6)	12.0 (6)
- ได้รับความสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ตนเอง	4.2 (5)	10.0 (5)
- ได้เปลี่ยนวิธีการเกษตรรูปแบบใหม่	3.3 (4)	6.0 (3)
- คนในครอบครัวได้มีงานทำร่วมกัน	1.6 (2)	6.0 (3)
- สามารถพึ่งพาตนเองได้ในอนาคต	-	12.0 (6)
- อื่นๆ	-	-
รวม	100.0 (420)	100.0 (50)

จากตารางที่ 6 พบว่า ในข้อมูลด้านการยอมรับประโยชน์ของโครงการนำร่องฯ เกษตรกรรายย่อยที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ มีความคิดเห็นว่า โครงการนำร่องฯ ไม่มีประโยชน์ต่อครอบครัว มีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.4 ในขณะที่เกษตรกรรายย่อยที่มีความคิดเห็นว่า โครงการนำร่องฯ มีประโยชน์ต่อครอบครัวมีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.6

สำหรับเกษตรกรรายย่อยที่เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ มีความคิดเห็นว่า โครงการนำร่องฯ มีประโยชน์ต่อครอบครัวทั้งหมด

- ในข้อมูลด้านความคิดเห็นในเรื่องประโยชน์ของโครงการนำร่องฯ พบว่า เกษตรกรรายย่อยที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ มีความคิดเห็นว่า ทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้นมีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.2 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นว่า คนในครอบครัวได้มีงานทำร่วมกันมีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.6

สำหรับเกษตรกรรายย่อยที่เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ มีความคิดเห็นว่า ได้ปลง้างหนี้สินมีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 22.0 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นว่า ใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์สูงสุด ได้เปลี่ยนวิธีการเกษตรรูปแบบใหม่และคนในครอบครัวได้มีงานทำร่วมกัน มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.0

ตารางที่ 7 แสดงการกระจายร้อยละของเกษตรกรรายย่อย จำแนกตามความคิดเห็นในเรื่องของโอกาสที่จะทำเกษตรกรรมแบบยั่งยืนในอนาคต

โอกาสที่จะทำเกษตรกรรมแบบยั่งยืนในอนาคต	ร้อยละ (จำนวนคน)	
	เกษตรกรที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ	เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ
- มีโอกาสที่จะทำ	28.6 (120)	100.0 (50)
- ไม่มีโอกาสที่จะทำ	71.4 (300)	-
รวม	100.0 (420)	100.0 (50)

จากตารางที่ 7 พบว่า เกษตรกรรายย่อยที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการนาร่องฯ มีความคิดเห็นว่า จะไม่มีโอกาสที่จะทำเกษตรกรรมแบบยั่งยืนในอนาคต มีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.4 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นว่า มีโอกาสที่จะทำเกษตรกรรมแบบยั่งยืนในอนาคตมีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 8.6

สำหรับเกษตรกรรายย่อยที่เข้าร่วมโครงการนาร่องฯ มีความคิดเห็นว่า โอกาสที่จะทำเกษตรกรรมแบบยั่งยืนในอนาคตทั้งหมด

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อเกษตรกรรายย่อยในการเข้าร่วมโครงการนำร่องเพื่อพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืนของเกษตรกรรายย่อยในเขตภูมินิเวศน์ฉะเชิงเทรา

สมมติฐานที่ 1

เกษตรกรรายย่อยที่มีอายุมากกว่าน่าจะเข้าร่วมโครงการนำร่องฯ มากกว่าเกษตรกรรายย่อยที่มีอายุน้อยกว่า

ตารางที่ 8 แสดงอัตราส่วนร้อยละของเกษตรกรรายย่อย จำแนกตามอายุ

ปัจจัยด้านอายุ	เกษตรกรที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ ร้อยละ (จำนวนคน)	เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ร้อยละ (จำนวนคน)	รวม
21 – 30 ปี	89.6 (95)	10.4 (11)	100.0 (106)
31 - 40 ปี	83.5 (152)	16.5 (30)	100.0 (182)
41 – 50 ปี	89.8 (71)	10.2 (8)	100.0 (79)
51 – 60 ปีขึ้นไป	99.0 (102)	1.0 (1)	100.0 (103)
รวม	89.4 (420)	10.6 (50)	100.0 (470)

$$\chi^2 = 29.214$$

$$df = 7$$

$$sig. 0.00$$

จากตารางที่ 8 พบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมโครงการนำร่องฯ ของเกษตรกรรายย่อย กล่าวคือ เกษตรกรรายย่อยที่มีอายุน้อยกว่าเข้าร่วมโครงการนำร่องฯ มากกว่าเกษตรกรรายย่อยที่มีอายุมากกว่า พบว่า เกษตรกรรายย่อยที่อยู่ในช่วงอายุ 31 – 40 ปีมีส่วนในการเข้าร่วมโครงการนำร่องฯ มากกว่าเกษตรกรรายย่อยที่มีอายุ 41 – 50 ปี (ร้อยละ 16.5 เปรียบเทียบกับร้อยละ 10.2) เนื่องจากเหตุผลที่ว่า คนที่มีอายุน้อยกว่าอยู่ในวัยที่ทำงาน พร้อมทั้งจะเสี่ยงในวิธีการหรือกระบวนการใหม่ๆ ในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม

ความสัมพันธ์นี้มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.00 อันเป็นระดับนัยสำคัญทางสถิติที่มีค่าน้อยกว่าที่กำหนดไว้ คือ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2

เกษตรกรรายย่อยที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าน่าจะเข้าร่วมโครงการนำร่องฯ มากกว่าเกษตรกรรายย่อยที่มีระดับการศึกษาที่ต่ำกว่า

ตารางที่ 9 แสดงอัตราส่วนร้อยละของเกษตรกรรายย่อย จำแนกตามระดับการศึกษา

ปัจจัยด้านระดับการศึกษา	เกษตรกรที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ ร้อยละ (จำนวนคน)	เกษตรกรที่เข้าร่วม โครงการ ร้อยละ (จำนวนคน)	รวม
- ไม่ได้รับการศึกษา	100.0 (28)	-	100.0 (28)
- ต่ำกว่าระดับ ป.1	88.6 (78)	11.4 (10)	100.0 (88)
- ระดับ ป.1 – ป.6	98.2 (161)	1.8 (3)	100.0 (164)
- ระดับ ม.1 – ม.3	78.0 (78)	22.0 (22)	100.0 (100)
- ระดับ ม.4 – ม.6 / ปวช.	90.3 (75)	9.7 (8)	100.0 (83)
- ระดับ ปวส./ปริญญาตรี หรือสูงกว่า	-	100.0 (7)	100.0 (7)
รวม	89.4 (420)	10.6 (50)	100.0 (470)

$$\chi^2 = 33.788$$

$$df = 4$$

$$sig. 0.00$$

จากตารางที่ 9 พบว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมโครงการนำร่องฯ ของเกษตรกรรายย่อย กล่าวคือ เกษตรกรที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าเข้าร่วมโครงการนำร่องฯ มากกว่าเกษตรกรที่มีระดับการศึกษาที่ต่ำกว่า พบว่า เกษตรกรรายย่อยที่มีการศึกษาระดับ ม.1 – ม.3 หรือสูงกว่ามีสัดส่วนในการเข้าร่วมโครงการนำร่องฯ มากกว่าเกษตรกรรายย่อยที่ต่ำกว่าระดับ ป.6 (ร้อยละ 74.0 เปรียบเทียบกับ ร้อยละ 26.0) เนื่องจากเหตุผลที่ว่า เกษตรกรที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าจะรับรู้ เข้าใจในรูปแบบการเกษตรแบบใหม่ได้ง่ายกว่าเกษตรกรที่มีระดับการศึกษาที่ต่ำกว่า

ความสัมพันธ์นี้มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.00 อันเป็นระดับนัยสำคัญทางสถิติที่มีค่าน้อยกว่าที่กำหนดไว้ คือ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 3

เกษตรกรรายย่อยที่มีรายได้ครบครันมากกว่าน่าจะเข้าร่วมโครงการนำร่องฯ มากกว่าเกษตรกรรายย่อยที่มีรายได้ครบครันน้อยกว่า

ตารางที่ 10 แสดงอัตราส่วนร้อยละของเกษตรกรรายย่อย จำแนกตามรายได้ครบครัน

ปัจจัยด้านรายได้	เกษตรกรที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ ร้อยละ (จำนวนคน)	เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ร้อยละ (จำนวนคน)	รวม
ต่ำกว่า 3,000 บาท	100.0 (97)	-	100.0 (97)
3,000 – 5,000 บาท	100.0 (220)	-	100.0 (220)
5,000 – 10,000 บาท	100.0 (81)	-	100.0 (81)
10,000 – 20,000 บาท	48.5 (16)	51.5 (17)	100.0 (33)
20,000 บาทขึ้นไป	15.4 (16)	84.6 (33)	100.0 (39)
รวม	89.4 (420)	10.6 (50)	100.0 (470)

$$\chi^2 = 336.871$$

$$df = 4$$

$$sig. 0.00$$

จากตารางที่ 10 พบว่า รายได้ครบครันมีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมโครงการนำร่องฯ ของเกษตรกรรายย่อย กล่าวคือ เกษตรกรที่มีรายได้มากกว่าเข้าร่วมโครงการนำร่องฯ มากกว่าเกษตรกรที่มีรายได้น้อยกว่า พบว่า ไม่มีเกษตรกรรายย่อยที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาทเข้าร่วมโครงการนำร่องฯ นอกจากนั้น ยังพบว่า เกษตรกรรายย่อยที่มีรายได้ 20,000 บาทขึ้นไป มีสัดส่วนในการเข้าร่วมโครงการนำร่องฯ มากกว่าเกษตรกรรายย่อยที่มีรายได้ 10,000 – 20,000 บาท (ร้อยละ 84.6 เปรียบเทียบกับร้อยละ 51.5) นอกจากนั้น พบว่า เกษตรกรรายย่อยที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ ส่วนใหญ่มีรายได้ที่ต่ำ ตั้งแต่ระดับต่ำกว่า 3,000 บาทจนถึง ระดับ 5,000 – 10,000 บาท (ร้อยละ 100.0 ทั้งหมด) เนื่องจากเหตุผลที่ว่า เกษตรกรที่มีรายได้มากกว่ามีความพร้อมในปัจจัยด้านการเงิน จึงกล้าที่จะลงทุนมากกว่าเกษตรกรรายย่อยที่มีรายได้น้อยกว่า

ความสัมพันธ์นี้มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.00 อันเป็นระดับนัยสำคัญทางสถิติที่มีค่าน้อยกว่าที่กำหนดไว้ คือ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 4

เกษตรกรรายย่อยที่มีขนาดครอบครัวใหญ่กว่าน่าจะเข้าร่วมโครงการนำร่องฯ มากกว่าเกษตรกรรายย่อยที่มีขนาดครอบครัวเล็กกว่า

ตารางที่ 11 แสดงอัตราส่วนร้อยละของเกษตรกรรายย่อย จำแนกตามขนาดครอบครัว

ปัจจัยด้าน ขนาดครอบครัว	เกษตรกรที่ไม่ได้เข้าร่วม โครงการ ร้อยละ (จำนวนคน)	เกษตรกรที่เข้าร่วม โครงการ ร้อยละ (จำนวนคน)	รวม
จำนวน 1 – 2 คน	97.0 (64)	3.0 (2)	100.0 (66)
จำนวน 3 – 4 คน	88.3 (218)	11.7 (29)	100.0 (247)
จำนวน 5 – 6 คน	85.8 (97)	14.2 (16)	100.0 (113)
จำนวนตั้งแต่ 7 คนขึ้นไป	93.2 (41)	6.8 (3)	100.0 (44)
รวม	89.4 (420)	10.6 (50)	100.0 (470)

$$\chi^2 = 6.483$$

$$df = 3$$

$$sig. 0.090$$

จากตารางที่ 11 พบว่า ขนาดครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมโครงการนำร่องฯ ของเกษตรกรรายย่อย กล่าวคือ เกษตรกรรายย่อยที่มีขนาดครอบครัวใหญ่กว่าไม่ได้เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ มากกว่าเกษตรกรรายย่อยที่มีขนาดครอบครัวเล็กกว่า พบว่า ขนาดครอบครัวที่มีสมาชิกมาก จำนวนตั้งแต่ 7 คนขึ้นไปมีสัดส่วนที่น้อยกว่าขนาดครอบครัวที่มีสมาชิกน้อย จำนวน 3 – 4 คน (ร้อยละ 6.8 เปรียบเทียบกับร้อยละ 11.7) เนื่องจากเหตุผลที่ว่า จำนวนสมาชิกของครอบครัวไม่มีส่วนช่วยผลักดันให้เกษตรกรเข้าร่วมโครงการนำร่องฯ แต่เป็นเหตุผลที่ว่า สมาชิกคนใดในครอบครัวจะเป็นผู้นำในการริเริ่มรูปแบบเกษตรกรรมแบบใหม่มากกว่า

ความสัมพันธ์นี้มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.90 อันเป็นระดับนัยสำคัญทางสถิติที่มีค่ามากกว่าที่กำหนดไว้ คือ 0.05 ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 5

เกษตรกรรายย่อยที่เคยได้รับการสนับสนุนทางการเงินน่าจะเข้าร่วมโครงการนำร่องฯ มากกว่าเกษตรกรรายย่อยที่ไม่เคยได้รับการสนับสนุนทางการเงินน้อยกว่า

ตารางที่ 12 แสดงอัตราส่วนร้อยละของเกษตรกรรายย่อย จำแนกตามการสนับสนุนด้านการเงิน

ปัจจัยด้าน การสนับสนุน ด้านการเงิน	เกษตรกรที่ไม่ได้เข้าร่วม โครงการ ร้อยละ (จำนวนคน)	เกษตรกรที่เข้าร่วม โครงการ ร้อยละ (จำนวนคน)	รวม
- เคยได้รับการสนับสนุน	46.8 (44)	53.2 (50)	100.0 (94)
- ไม่เคยได้รับการ สนับสนุน	100.0 (376)	-	100.0 (376)
รวม	89.4 (420)	10.6 (50)	100.0 (470)

$$\chi^2 = 223.810$$

$$df = 1$$

$$sig. 0.00$$

จากตารางที่ 12 พบว่า การสนับสนุนทางการเงินมีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมโครงการนำร่องฯ ของเกษตรกรรายย่อย กล่าวคือ เกษตรกรรายย่อยที่เคยได้รับการสนับสนุนทางการเงินเข้าร่วมโครงการนำร่องฯ มากกว่าเกษตรกรรายย่อยที่ไม่เคยได้รับการสนับสนุนทางการเงินน้อยกว่า พบว่า เกษตรกรรายย่อยที่เคยได้รับการสนับสนุนทางการเงินเข้าร่วมโครงการนำร่องฯ เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ ทั้งหมด เนื่องจากอาจเป็นเหตุผลที่ว่า เกษตรกรรายย่อยที่เคยได้รับการสนับสนุนทางการเงินย่อยได้รับแรงจูงใจจากกำลังเงินทุนสนับสนุนที่จะเริ่มรูปแบบการเกษตรแบบใหม่

ความสัมพันธ์นี้มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.00 อันเป็นระดับนัยสำคัญทางสถิติที่มีค่าน้อยกว่าที่กำหนดไว้ คือ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 6

เกษตรกรรายย่อยที่เคยมีโอกาสเห็นตัวอย่างความสำเร็จของเกษตรกรมัยยังยืนน่าจะเข้าร่วมโครงการนำร่องฯ มากกว่าเกษตรกรรายย่อยที่ไม่เคยมีโอกาสเห็นตัวอย่างความสำเร็จของเกษตรกรมัยยังยืนน้อยกว่า

ตารางที่ 13 แสดงอัตราส่วนร้อยละของเกษตรกรรายย่อย จำแนกตามการมีโอกาสเห็นตัวอย่างความสำเร็จของเกษตรกรมัยยังยืน

ปัจจัยด้านการมีโอกาสเห็นตัวอย่างความสำเร็จของเกษตรกรมัยยังยืน	เกษตรกรที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ ร้อยละ (จำนวนคน)	เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ร้อยละ (จำนวนคน)	รวม
- เคยมีโอกาสได้เห็นตัวอย่างความสำเร็จ	78.8 (186)	21.2 (50)	100.0 (236)
- ไม่เคยมีโอกาสได้เห็นตัวอย่างความสำเร็จ	100.0 (234)	-	100.0 (234)
รวม	89.4 (420)	10.6 (50)	100.0 (470)

$$\chi^2 = 55.478$$

$$df = 2$$

$$\text{sig. } 0.00$$

จากตารางที่ 13 พบว่า การมีโอกาสเห็นตัวอย่างความสำเร็จของเกษตรกรมัยยังยืน มีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมโครงการนำร่องฯ ของเกษตรกรรายย่อย กล่าวคือ เกษตรกรรายย่อยที่เคยมีโอกาสเห็นตัวอย่างความสำเร็จของเกษตรกรมัยยังยืนเข้าร่วมโครงการนำร่องฯ มากกว่าเกษตรกรรายย่อยที่ไม่เคยมีโอกาสเห็นตัวอย่างความสำเร็จของเกษตรกรมัยยังยืน พบว่า เกษตรกรรายย่อยที่เคยมีโอกาสเห็นตัวอย่างความสำเร็จของเกษตรกรมัยยังยืน เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ ทั้งหมด เนื่องจากเกษตรกรรายย่อยที่เคยมีโอกาสเห็นตัวอย่างความสำเร็จของเกษตรกรมัยยังยืนสามารถเห็นกระบวนการทั้งหมดของรูปแบบการเกษตรมัยยังยืน ทำให้ตระหนักถึงคุณค่าและผลประโยชน์ที่จะได้รับ

ความสัมพันธ์นี้มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.00 อันเป็นระดับนัยสำคัญทางสถิติที่มีค่าน้อยกว่าที่กำหนดไว้ คือ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 7

เกษตรกรรายย่อยที่ได้รับการติดต่อกับเจ้าหน้าที่โครงการนำร่องฯ บ่อยครั้งน่าจะเข้าร่วมโครงการนำร่องฯ มากกว่าเกษตรกรรายย่อยที่ได้รับการติดต่อกับเจ้าหน้าที่โครงการนำร่องฯ ไม่บ่อยครั้ง

ตารางที่ 14 แสดงอัตราส่วนร้อยละของเกษตรกรรายย่อย จำแนกตามการได้รับการติดต่อของเจ้าหน้าที่โครงการนำร่องฯ

ปัจจัยด้านการได้รับการติดต่อจากเจ้าหน้าที่โครงการฯ	เกษตรกรที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ ร้อยละ (จำนวนคน)	เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ร้อยละ (จำนวนคน)	รวม
- ความถี่ ทุกวันหรือ 2 – 3 วัน / ครั้ง และ 1 – 3 สัปดาห์ / ครั้ง	88.9 (42)	11.1 (50)	100.0 (92)
- ความถี่ 1 – 3 เดือน / ครั้ง และมากกว่า 2 เดือน / ครั้ง และไม่เคย	100.0 (378)	-	100.0 (378)
รวม	89.4 (420)	10.6 (50)	100.0 (470)

$$\chi^2 = 321.097$$

$$df = 6$$

$$\text{sig. } 0.00$$

จากตารางที่ 14 พบว่า การได้รับการติดต่อของเจ้าหน้าที่โครงการนำร่องฯ มีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมโครงการนำร่องฯ ของเกษตรกรรายย่อย กล่าวคือ เกษตรกรรายย่อยที่ได้รับการติดต่อกับเจ้าหน้าที่โครงการนำร่องฯ บ่อยครั้งเข้าร่วมโครงการนำร่องฯ มากกว่าเกษตรกรรายย่อยที่ได้รับการติดต่อกับเจ้าหน้าที่โครงการนำร่องฯ ไม่บ่อยครั้ง พบว่า เกษตรกรรายย่อยที่ได้รับการติดต่อในความถี่ ทุกวันหรือ 2 – 3 วัน / ครั้ง และ 1 – 3 สัปดาห์ / ครั้ง เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ ทั้งหมด เนื่องจากอาจเป็นเหตุผลที่ว่า เกษตรกรรายย่อยที่ได้รับการติดต่อกับเจ้าหน้าที่โครงการนำร่องฯ บ่อยครั้งทำให้ทราบกระบวนการและได้รับความร่วมมือต่างๆ จากเจ้าหน้าที่โครงการนำร่องฯ เมื่อเริ่มที่จะปฏิบัติจริงจึงได้รับความช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องมากกว่าเกษตรกรรายย่อยที่ได้รับการติดต่อกับเจ้าหน้าที่โครงการนำร่องฯ ไม่บ่อยครั้ง

ความสัมพันธ์นี้มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.00 อันเป็นระดับนัยสำคัญทางสถิติที่มีค่าน้อยกว่าที่กำหนดไว้ คือ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สำหรับสมมติฐานที่ 8 เกษตรกรที่มีทัศนคติที่ดีต่อโครงการนำร่องฯ น่าจะเข้าร่วมโครงการนำร่องฯ มากกว่าเกษตรกรที่ไม่มีทัศนคติที่ดีต่อโครงการนำร่องฯ และสมมติฐานที่ 9 เกษตรกรที่มีความเชื่อมั่นต่อโครงการนำร่องฯ น่าจะเข้าร่วมโครงการนำร่องฯ มากกว่าเกษตรกรที่ไม่มีความเชื่อมั่นต่อโครงการนำร่องฯ ผู้วิจัยได้เสนอไว้ในภาคผนวก เนื่องจากผลของการวิจัยไม่มีประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในปัจจัยต่างๆ

สรุปภาพรวม

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ ทำให้ได้เห็นความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 2 กลุ่ม ได้แก่

1. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเกษตรกรรายย่อยที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ จำนวน 420 รายจาก 12 หมู่บ้านในโครงการนำร่องฯ
2. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเกษตรกรรายย่อยที่เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ จำนวน 50 รายตามรายชื่อที่กำหนดไว้ในโครงการนำร่องฯ

เมื่อผู้วิจัยได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเกษตรกรรายย่อยในการเข้าร่วมโครงการนำร่องเพื่อพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืนของเกษตรกรรายย่อยในเขตภูมินิเวศน์อะเซเชีย พบว่า ปัจจัยในส่วนที่เป็นอายุ ระดับการศึกษา รายได้ การสนับสนุนด้านการเงิน การมีโอกาสได้เห็นตัวอย่างความสำเร็จ และการติดต่อสื่อสารของเจ้าหน้าที่โครงการฯ มีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมโครงการนำร่องฯ ของเกษตรกรรายย่อย ซึ่งมีเพียงปัจจัยเดียวที่ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเข้าร่วมโครงการนำร่องฯ คือ ขนาดครอบครัว

สำหรับปัจจัยในส่วนทัศนคติและความเชื่อมั่น พบว่า ผลการศึกษาแสดงให้เห็นความแตกต่างอย่างชัดเจน กล่าวคือ เกษตรกรรายย่อยที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ มีทัศนคติที่ไม่เห็นด้วยและไม่มีความเชื่อมั่นต่อโครงการนำร่องฯ ในขณะที่เกษตรกรรายย่อยที่เข้าร่วมโครงการนำร่องฯ เห็นด้วยและมีความเชื่อมั่นในทุกประเด็นของโครงการนำร่องฯ ทางผู้วิจัยจึงเห็นว่า การใช้ตัวแปรเรื่องทัศนคติและความเชื่อมั่นในงานวิจัยนี้ไม่ได้เกิดประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ข้อมูลแต่อย่างใด จึงนำตัวแปรทั้ง 2 ประเภทออกไปจากการทดสอบสมมติฐาน (แสดงในภาคผนวก)